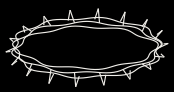
THE BLACK EDITION

BIBELEN

Det Nye Testamente

DEN AUTORISEREDE OVERSÆTTELSE 1907

Matthæus til Aabenbaringen

PREMIUM BLACK BIBLE

THE BLACK EDITION / DET NYE TESTAMENTE

Det Nye Testamente i den autoriserede oversættelse af 1907. Dansk tekst. Alle 27 bøger i Det Nye Testamente, fra Matthæus til Aabenbaringen. Det Gamle Testamente er ikke med.

Tekst: Den autoriserede oversættelse af Det Nye Testamente 1907, fri af ophavsret. Den må kopieres, deles, trykkes og sælges.

Tekstkilde: eBible.org (dan1931, Det Nye Testamente 1907). Bibelteksten gengives uden omskrivning, med stavemåden fra 1907 (aa, store begyndelsesbogstaver i navneord); åbenlyse fejl i den digitale udgave er rettet. Versene har den danske udgaves nummerering. Jesu ord er trykt med rødt efter markeringen i den engelske King James-bibel.

Typografi: EB Garamond. Hvid skrift på sorte sider, Jesu ord i rødt. Udgavens design og sats: Premium Black Bible, 2026.

Første udgave, oktober 2026. Indbundet med trykt omslag, trykt efter bestilling.

Udgivet af Premium Black Bible, et binavn under Hansen Venture Studio (Kenneth Christoffer Hansen), Tulipanhaven 142, 1.3., 8200 Aarhus N, Danmark. CVR 43933485 · Momsnr. DK43933485.

Kontakt: contact@premiumblackbible.com · premiumblackbible.com

Producent og ansvarlig erhvervsdrivende i EU: Hansen Venture Studio, Tulipanhaven 142, 1.3., 8200 Aarhus N, Danmark · contact@premiumblackbible.com. Trykt efter bestilling af Lulu Press, Inc.

Produkt-id: PBB-BLACK-NT-DA-HC-2026

Indhold

Matthæus	5	1. Timotheus	304
Markus	52	2. Timotheus	309
Lukas	83	Titus	313
Johannes	134	Filemon	316
Apostlenes Gerninger	172	Hebræerne	317
Romerne	221	Jakob	332
1. Korinthierne	241	1. Peter	338
2. Korinthierne	260	2. Peter	344
Galaterne	273	1. Johannes	348
Efeserne	280	2. Johannes	353
Filippenserne	287	3. Johannes	354
Kolossenserne	292	Judas	355
1. Thessalonikerne	297	Aabenbaringen	357
2. Thessalonikerne	301		

En stillere måde at læse på.

Det Nye Testamente fortæller om Jesu Kristi liv, lære, død og opstandelse og om de første kristne menigheder.

Denne udgave giver teksten luft: to spalter, rummelige marginer og tydelige kapitelbegyndelser. Små hævede tal markerer versene, og Jesu ord er trykt med rødt.

De fire første bøger er evangelierne. Apostlenes Gerninger følger den første kirke; brevene taler om dens tro og liv; Aabenbaringen afslutter Det Nye Testamente.

Begynd ved Matthæus, eller vend tilbage til et sted, du kender. Læs langsomt. Der er ingen grund til at skynde sig.

01 / DET NYE TESTAMENTE

Matthæus

KAPITEL 1

[1] Jesu Kristi Davids Søns, Abrahams Søns, Slægtsbog.

[2] Abraham avlede Isak; og Isak avlede Jakob; og Jakob avlede Juda og hans Brødre; [3] og Juda avlede Fares og Zara med Thamar; og Fares avlede Esrom; og Esrom avlede Aram; [4] og Aram avlede Aminadab; og Aminadab avlede Nasson; og Nasson avlede Salmon; [5] og Salmon avlede Boas med Rakab; og Boas avlede Obed med Ruth; og Obed avlede Isaj; [6] og Isaj avlede Kong David; og David avlede Salomon med Urias's Hustru; [7] og Salomon avlede Roboam; og Roboam avlede Abia; og Abia avlede Asa; [8] og Asa avlede Josafat; og Josafat avlede Joram; og Joram avlede Ozias; [9] og Ozias avlede Joatham; og Joatham avlede Akas; og Akas avlede Ezekias; [10] og Ezekias avlede Manasse; og Manasse avlede Amon; og Amon avlede Josias; [11] og Josias avlede Jekonias og hans Brødre paa den Tid, da Bortførelsen til Babylon fandt Sted.

[12] Men efter Bortførelsen til Babylon avlede Jekonias Salathiel; og Salathiel avlede Zorobabel; [13] og Zorobabel avlede Abiud; og Abiud avlede Eliakim: og Eliakim avlede Azor; [14] og Azor avlede Sadok; og Sadok avlede Akim; og Akim avlede Eliud; [15] og Eliud avlede Eleazar; og Eleazar avlede Matthan; og Matthan avlede Jakob; [16] og Jakob avlede Josef, Marias Mand; af hende blev Jesus født, som kaldes Kristus.

[17] Altsaa ere alle Slægtledene fra Abraham indtil David fjorten Slægtled, og fra David indtil Bortførelsen til Babylon fjorten Slægtled, og fra Bortførelsen til Babylon indtil Kristus fjorten Slægtled.

[18] Men med Jesu Kristi Fødsel gik det saaledes til. Da Maria, hans Moder, var trolovet med Josef, fandtes hun, førend de kom sammen, at være frugtsommelig af den Helligaand. [19] Men da Josef, hendes Mand, var retfærdig og ikke vilde beskæmme hende offentligt, besluttede han hemmeligt at skille sig fra hende. [20] Men idet han tænkte derpaa, se, da viste en Herrens Engel sig for ham i en drøm og sagde: »Josef, Davids Søn! frygt ikke for at tage din Hustru Maria til dig; thi det, som er avlet i hende, er af den Helligaand. [21] Og hun skal føde en Søn, og du skal kalde hans Navn Jesus; thi han skal frelse sit Folk fra deres Synder.«

[22] Men dette er alt sammen sket, for at det skulde opfyldes, som er talt af Herren ved Profeten, som siger:

[23] »Se, Jomfruen skal blive frugtsommelig og føde en Søn, og man skal kalde hans Navn Immanuel,« hvilket er udlagt: Gud med os.

[24] Men da Josef vaagnede op at Søvnen, gjorde han, som Herrens Engel

havde befalet ham, og han tog sin Hustru til sig. 25 Og han kendte hende ikke, førend hun havde født sin Søn, den førstefødte, og han kaldte hans Navn Jesus.

KAPITEL 2

1 Men da Jesus var født i Bethlehem i Judæa, i Kong Herodesïs Dage, se, da kom der vise fra Østerland til Jerusalem og sagde: 2 »Hvor er den Jødernes Konge, som er født? thi vi have set hans Stjerne i Østen og ere komne for at tilbede ham.« 3 Men da Kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham; 4 og han forsamlede alle Folkets Ypperstepræster og skriftkloge og adspurgte dem, hvor Kristus skulde fødes. 5 Og de sagde til ham: »I Bethlehem i Judæa; thi saaledes er der skrevet ved Profeten:

6 Og du, Bethlehem i Judas Land, er ingenlunde den mindste iblandt Judas Fyrster; thi af dig skal der udgaa en Fyrste, som skal vogte mit Folk Israel.«

7 Da kaldte Herodes hemmeligt de vise og fik af dem nøje Besked om Tiden, da Stjernen havde ladet sig til Syne. 8 Og han sendte dem til Bethlehem og sagde: »Gaar hen og forhører eder nøje om Barnet; men naar I have fundet det, da forkynder mig det, for at ogsaa jeg kan komme og tilbede det.«

9 Men da de havde hørt Kongen, droge de bort; og se, Stjernen, som de havde set i Østen, gik foran dem, indtil den kom og stod oven over, hvor Barnet var. 10 Men da de saa Stjernen, bleve de saare meget glade. 11 Og de gik ind i Huset og saa Barnet med dets Moder Maria og faldt ned og tilbade det og oplode deres Gemmer og ofrede det Gaver, Guld og Røgelse og Myrra. 12 Og da de vare blevne advarede af Gud i en Drøm, at de ikke skulde vende tilbage til Herodes, droge de ad en anden Vej tilbage til deres Land.

13 Men da de vare dragne bort, se, da viser en Herrens Engel sig i en Drøm for Josef og siger: »Staa op, og tag Barnet og dets Moder med dig og fly til Ægypten og bliv der, indtil jeg siger dig til; thi Herodes vil søge efter Barnet for at dræbe det.«

14 Og han stod op og tog Barnet og dets Moder med sig om Natten og drog bort til Ægypten. 15 Og han var der indtil Herodes's Død, for at det skulde opfyldes, som er talt af Herren ved Profeten, der siger: »Fra Ægypten kaldte jeg min Søn.«

16 Da Herodes nu saa, at han var bleven skuffet af de vise, blev han saare vred og sendte Folk hen og lod alle Drengebørn ihjelslaa, som vare i Bethlehem og i hele dens Omegn, fra to Aar og derunder, efter den Tid, som han havde faaet Besked om af de vise. 17 Da blev det opfyldt, som er talt ved Profeten Jeremias, som siger:

18 »En Røst blev hørt i Rama, Graad og megen Jamren; Rakel græd over sine

Børn og vilde ikke lade sig trøste, thi de ere ikke mere.«

19 Men da Herodes var død, se, da viser en Herrens Engel sig i en Drøm for Josef i Ægypten og siger: 20 »Staa op, og tag Barnet og dets Moder med dig, og drag til Israels Land; thi de ere døde, som efterstræbte Barnets Liv.«

21 Og han stod op og tog Barnet og dets Moder med sig og kom til Israels Land. 22 Men da han hørte, at Arkelaus var Konge over Judæa i sin Fader Herodes's Sted, frygtede han for at komme derhen; og han blev advaret af Gud i en Drøm og drog bort til Galilæas Egne. 23 Og han kom og tog Bolig i en By, som kaldes Nazareth, for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeterne, at han skulde kaldes Nazaræer.

KAPITEL 3

1 Men i de Dage fremstaar Johannes Døberen og prædiker i Judæas Ørken og siger: 2 »Omvender eder, thi Himmeriges Rige er kommet nær.« 3 Thi han er den, om hvem der er talt ved Profeten Esajas, som siger: »Der er en Røst af en, som raaber i Ørkenen: Bereder Herrens Vej, gører hans Stier jævne!«

4 Men han, Johannes, havde sit Klædebon af Kamelhaar og et Læderbælte om sin Lænd; og hans Føde var Græshopper og vild Honning. 5 Da drog Jerusalem ud til ham og hele Judæa og hele Omegnen om Jordan. 6 Og de bleve døbte af ham i Floden Jordan, idet de bekendte deres Synder.

7 Men da han saa mange af Farisæerne og Saddukæerne komme til hans Daab, sagde han til dem: »I Øgleunger! hvem har lært eder at fly fra den kommende Vrede? 8 Bærer da Frugt, som er Omvendelsen værdig, 9 og mener ikke at kunne sige ved eder selv: Vi have Abraham til Fader; thi jeg siger eder, at Gud kan opvække Abraham Børn af disse Sten. 10 Men Øksen ligger allerede ved Roden af Træerne; saa bliver da hvert Træ, som ikke bærer god Frugt, omhugget og kastet i Ilden.

11 Jeg døber eder med Vand til Omvendelse, men den, som kommer efter mig, er stærkere end jeg, han, hvis Sko jeg ikke er værdig at bære; han skal døbe eder med den Helligaand og Ild. 12 Hans Kasteskovl er i hans Haand, og han skal gennemrense sin Lo og samle sin Hvede i Laden; men Avnerne skal han opbrænde med uslukkelig Ild.«

13 Da kommer Jesus fra Galilæa til Jordan til Johannes for at døbes af ham. 14 Men Johannes vilde formene ham det og sagde: »Jeg trænger til at døbes af dig, og du kommer til mig!«

15 Men Jesus svarede og sagde til ham: »Tilsted det nu; thi saaledes sømmer det sig for os at fuldkomme al Retfærdighed.« Da tilsteder han ham det.

16 Men da Jesus var bleven døbt, steg han straks op af Vandet, og se, Himlene

aabnedes for ham, og han saa Guds Aand dale ned som en Due og komme over ham. 17 Og se, der kom en Røst fra Himlene, som sagde: »Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag.«

KAPITEL 4

1 Da blev Jesus af Aanden ført op i Ørkenen for at fristes af Djævelen. 2 Og da han havde fastet fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, blev han omsider hungrig. 3 Og Fristeren gik til ham og sagde: »Er du Guds Søn, da sig, at disse Sten skulle blive Brød.«

4 Men han svarede og sagde: »Der er skrevet: Mennesket skal ikke leve af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar igennem Guds Mund.«

5 Da tager Djævelen ham med sig til den hellige Stad og stiller ham paa Helligdommens Tinde og siger til ham: 6 »Er du Guds Søn, da kast dig herned; thi der er skrevet: Han skal give sine Engle Befaling om dig, og de skulle bære dig paa Hænder, for at du ikke skal støde din Fod paa nogen Sten.«

7 Jesus sagde til ham: »Der er atter skrevet: Du maa ikke friste Herren din Gud.«

8 Atter tager Djævelen ham med sig op paa et saare højt Bjerg og viser ham alle Verdens Riger og deres Herlighed; og han sagde til ham: 9 »Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig.«

10 Da siger Jesus til ham: »Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.«

11 Da forlader Djævelen ham, og se, Engle kom til ham og tjente ham.

12 Men da Jesus hørte, at Johannes var kastet i Fængsel, drog han bort til Galilæa. 13 Og han forlod Nazareth og kom og tog Bolig i Kapernaum, som ligger ved Søen, i Sebulons og Nafthalis Egne, 14 for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten Esajas, som siger:

15 »Sebulons Land og Nafthalis Land langs Søen, Landet hinsides Jordan, Hedningernes Galilæa, 16 det Folk, som sad i Mørke, har set et stort Lys, og for dem, som sad i Dødens Land og Skygge, for dem er der opgaaet et Lys.«

17 Fra den Tid begyndte Jesus at prædike og sige: »Omvender eder, thi Himmeriges Rige er kommet nær.«

18 Men da han vandrede ved Galilæas Sø, saa han to Brødre, Simon, som kaldes Peter, og Andreas, hans Broder, i Færd med at kaste Garn i Søen; thi de vare Fiskere. 19 Og han siger til dem: »Følger efter mig, saa vil jeg gøre eder til Menneskefiskere.«

20 Og de forlode straks Garnene og fulgte ham. 21 Og da han derfra gik videre, saa han to andre Brødre, Jakob, Zebedæus's Søn, og Johannes, hans Broder, i Skibet med deres Fader Zebedæus, i Færd med at bøde deres

Garn, og han kaldte paa dem. [22] Og de forlode straks Skibet og deres Fader og fulgte ham.

[23] Og Jesus gik omkring i hele Galilæa, idet han lærte i deres Synagoger og prædikede Rigets Evangelium og helbredte enhver Sygdom og enhver Skrøbelighed iblandt Folket. [24] Og hans Ry kom ud over hele Syrien; og de bragte til ham alle dem, som lede af mange Haande Sygdomme og vare plagede af Lidelser, baade besatte og maanesyge og værkbrudne; og han helbredte dem. [25] Og store Skarer fulgte ham fra Galilæa og Dekapolis og Jerusalem og Judæa og fra Landet hinsides Jordan.

KAPITEL 5

[1] Men da han saa Skarerne, steg han op paa Bjerget; og da han havde sat sig, gik hans Disciple hen til ham, [2] og han oplod sin Mund, lærte dem og sagde:

[3] »Salige ere de fattige i Aanden, thi Himmeriges Rige er deres. [4] Salige ere de, som sørge, thi de skulle husvales. [5] Salige ere de sagtmodige, thi de skulle arve Jorden. [6] Salige ere de, som hungre og tørste efter Retfærdigheden, thi de skulle mættes. [7] Salige ere de barmhjertige, thi dem skal vises Barmhjertighed. [8] Salige ere de rene af Hjertet, thi de skulle se Gud. [9] Salige ere de, som stifte Fred, thi de skulle kaldes Guds Børn. [10] Salige ere de, som ere forfulgte for Retfærdigheds Skyld, thi Himmeriges Rige er deres.

[11] Salige ere I, naar man haaner og forfølger eder og lyver eder alle Haande ondt paa for min Skyld. [12] Glæder og fryder eder, thi eders Løn skal være stor i Himlene; thi saaledes have de forfulgt Profeterne, som vare før eder.

[13] I ere Jordens Salt; men dersom Saltet mister sin Kraft, hvormed skal det da saltes? Det duer ikke til andet end at kastes ud og nedtrædes af Menneskene.

[14] I ere Verdens Lys; en Stad, som ligger paa et Bjerg, kan ikke skjules. [15] Man tænder heller ikke et Lys og sætter det under Skæppen, men paa Lysestagen; saa skinner det for alle dem, som ere i Huset. [16] Lader saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gerninger og ære eders Fader, som er i Himlene.

[17] Mener ikke, at jeg er kommen for at nedbryde Loven eller Profeterne; jeg er ikke kommen for at nedbryde, men for at fuldkomme. [18] Thi sandelig, siger jeg eder, indtil Himmelen og Jorden forgaar, skal end ikke det mindste Bogstav eller en Tøddel forgaa af Loven, indtil det er sket alt sammen. [19] Derfor, den, som bryder et at de mindste af disse Bud og lærer Menneskene saaledes, han skal kaldes den mindste i Himmeriges Rige; men den, som gør dem og lærer dem, han skal kaldes stor i Himmeriges Rige. [20] Thi jeg siger eder: Uden eders Retfærdighed overgaar de skriftkloges og Farisæernes, komme I ingenlunde ind i Himmeriges Rige.

21 I have hørt, at der er sagt til de
gamle: Du maa ikke slaa ihjel, men den,
som slaar ihjel, skal være skyldig for
Dommen. 22 Men jeg siger eder, at hver
den, som bliver vred paa sin Broder uden
Aarsag, skal være skyldig for Dommen;
og den, som siger til sin Broder: Raka!
skal være skyldig for Raadet; og den, som
siger: Du Daare! skal være skyldig til
Helvedes Ild.

23 Derfor, naar du ofrer din Gave paa
Alteret og der kommer i Hu, at din
Broder har noget imod dig, 24 saa lad din
Gave blive der foran Alteret, og gaa hen,
forlig dig først med din Broder, og kom
da og offer din Gave! 25 Vær velvillig mod
din Modpart uden Tøven, medens du er
med ham paa Vejen, for at Modparten
ikke skal overgive dig til Dommeren, og
Dommeren til Tjeneren, og du skal
kastes i Fængsel. 26 Sandelig, siger jeg dig,
du skal ingenlunde komme ud derfra,
førend du faar betalt den sidste Hvid.

27 I have hørt, at der er sagt: Du maa
ikke bedrive Hor. 28 Men jeg siger eder,
at hver den, som ser paa en Kvinde for at
begære hende, har allerede bedrevet Hor
med hende i sit Hjerte. 29 Men dersom
dit højre Øje forarger dig, saa riv det ud,
og kast det fra dig; thi det er bedre for
dig, at ét af dine Lemmer fordærves, end
at hele dit Legeme bliver kastet i
Helvede. 30 Og om din højre Haand
forarger dig, saa hug den af og kast den
fra dig; thi det er bedre for dig, at ét af
dine Lemmer fordærves, end at hele dit
Legeme kommer i Helvede.

31 Og der er sagt: Den, som skiller sig
fra sin Hustru, skal give hende et
Skilsmissebrev. 32 Men jeg siger eder, at
enhver, som skiller sig fra sin Hustru,
uden for Hors Skyld, gør, at hun
bedriver Hor, og den, som tager en
fraskilt Kvinde til Ægte, bedriver Hor.

33 I have fremdeles hørt, at der er sagt
til de gamle: Du maa ikke gøre nogen
falsk Ed, men du skal holde Herren dine
Eder. 34 Men jeg siger eder, at I maa
aldeles ikke sværge, hverken ved
Himmelen, thi den er Guds Trone, 35 ej
heller ved Jorden, thi den er hans
Fodskammel, ej heller ved Jerusalem, thi
det er den store Konges Stad. 36 Du maa
heller ikke sværge ved dit Hoved, thi du
kan ikke gøre et eneste Haar hvidt eller
sort. 37 Men eders Tale skal være ja, ja,
nej, nej; hvad der er ud over dette, er af
det onde.

38 I have hørt, at der er sagt: Øje for
Øje, og Tand for Tand. 39 Men jeg siger
eder, at I maa ikke sætte eder imod det
onde; men dersom nogen giver dig et
Slag paa din højre Kind, da vend ham
ogsaa den anden til! 40 Og dersom nogen
vil gaa i Rette med dig og tage din
Kjortel, lad ham da ogsaa faa Kappen! 41
Og dersom nogen tvinger dig til at gaa én
Mil, da gaa to med ham! 42 Giv den, som
beder dig, og vend dig ikke fra den, som
vil laane af dig.

43 I have hørt, at der er sagt: Du skal
elske din Næste og hade din Fjende. 44
Men jeg siger eder: Elsker eders Fjender,
velsigner dem, som forbande eder, gører

dem godt, som hade eder, og beder for dem, som krænke eder og forfølge eder, [45] for at I maa vorde eders Faders Børn, han, som er i Himlene; thi han lader sin Sol opgaa over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. [46] Thi dersom I elske dem, som elske eder, hvad Løn have I da? Gøre ikke ogsaa Tolderne det samme? [47] Og dersom I hilse eders Brødre alene, hvad stort gøre I da? Gøre ikke ogsaa Hedningerne det samme? [48] Værer da I fuldkomne, ligesom eders himmelske Fader er fuldkommen.

KAPITEL 6

[1] Vogter eder at i ikke øve eders Retfærdighed for Menneskene for at beskues af dem; ellers have I ikke Løn hos eders Fader, som er Himlene. [2] Derfor, naar du giver Almisse, maa du ikke lade blæse i Basun foran dig, som Hyklerne gøre i Synagogerne og paa Gaderne, for at de kunne blive ærede af Menneskene; sandelig, siger jeg eder, de have allerede faaet deres Løn. [3] Men naar du giver Almisse, da lad din venstre Haand ikke vide, hvad din højre gør, [4] for at din Almisse kan være i Løndom, og din Fader, som ser i Løndom, skal betale dig.

[5] Og naar I bede, skulle I ikke være som Hyklerne; thi de staa gerne i Synagogerne og paa Gadehjørnerne og bede, for at de kunne vise sig for Menneskene; sandelig, siger jeg eder, de have allerede faaet deres Løn. [6] Men du, naar du beder, da gaa ind i dit Kammer, og luk din Dør, og bed til din Fader, som er i Løndom, og din Fader, som ser i Løndom, skal betale dig. [7] Men naar I bede, maa I ikke bruge overflødige Ord som Hedningerne; thi de mene, at de skulle blive bønhørte for deres mange Ord. [8] Ligner derfor ikke dem; thi eders Fader ved, hvad I trænge til, førend I bede ham, [9] Derfor skulle I bede saaledes: Vor Fader, du, som er i Himlene! Helliget vorde dit Navn; [10] komme dit Rige; ske din Villie, som i Himmelen saaledes ogsaa paa Jorden; [11] giv os i dag vort daglige Brød: [12] og forlad os vor Skyld, som ogsaa vi forlade vore Skyldnere; [13] og led os ikke i Fristelse; men fri os fra det onde; [thi dit er Riget og Magten og Æren i Evighed! Amen.]

[14] Thi forlade I Menneskene deres Overtrædelser, vil eders himmelske Fader ogsaa forlade eder; [15] men forlade I ikke Menneskene deres Overtrædelser, vil eders Fader ikke heller forlade eders Overtrædelser.

[16] Og naar I faste, da ser ikke bedrøvede ud som Hyklerne; thi de gøre deres Ansigter ukendelige, for at de kunne vise sig for Menneskene som fastende; sandelig, siger jeg eder, de have allerede faaet deres Løn. [17] Men du, naar du faster, da salv dit Hoved, og to dit Ansigt, [18] for at du ikke skal vise dig for Menneskene som fastende, men for din Fader, som er i Løndom; og din Fader, som ser i Løndom, skal betale dig.

19 Samler eder ikke Skatte paa Jorden, hvor Møl og Rust fortære, og hvor Tyve bryde ind og stjæle; 20 men samler eder Skatte i Himmelen, hvor hverken Møl eller Rust fortære, og hvor Tyve ikke bryde ind og stjæle. 21 Thi hvor din Skat er, der vil ogsaa dit Hjerte være.

22 Øjet er Legemets Lys; derfor, dersom dit Øje er sundt, bliver hele dit Legeme lyst; 23 men dersom dit Øje er daarligt, bliver hele dit Legeme mørkt. Dersom nu det Lys, der er i dig, er Mørke, hvor stort bliver da ikke Mørket!

24 Ingen kan tjene to Herrer; thi han maa enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kunne ikke tjene Gud og Mammon. 25 Derfor siger jeg eder: Bekymrer eder ikke for eders Liv, hvad I skulle spise, eller hvad I skulle drikke; ikke heller for eders Legeme, hvad I skulle iføre eder. Er ikke Livet mere end Maden, og Legemet mere end Klæderne? 26 Ser paa Himmelens Fugle; de saa ikke og høste ikke og sanke ikke i Lader, og eders himmelske Fader føder dem; ere I ikke meget mere værd end de?

27 Og hvem af eder kan ved at bekymre sig lægge én Alen til sin Vækst? 28 Og hvorfor bekymre I eder for Klæder? Betragter Lillierne paa Marken, hvorledes de vokse; de arbejde ikke og spinde ikke; 29 men jeg siger eder, at end ikke Salomon i al sin Herlighed var klædt som en af dem. 30 Klæder da Gud saaledes det Græs paa Marken, som staar i dag og i Morgen kastes i Ovnen, skulde han da ikke meget mere klæde eder, I lidettroende?

31 Derfor maa I ikke bekymre eder og sige: Hvad skulle vi spise? eller: Hvad skulle vi drikke? eller: Hvormed skulle vi klæde os? 32 – efter alt dette søge jo Hedningerne –. Thi eders himmelske Fader ved, at I have alle disse Ting nødig. 33 Men søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skulle alle disse Ting gives eder i Tilgift. 34 Bekymrer eder derfor ikke for den Dag i Morgen; thi den Dag i Morgen skal bekymre sig for sig selv. Hver Dag har nok i sin Plage.

KAPITEL 7

1 Dømmer ikke, for at I ikke skulle dømmes; thi med hvad Dom I dømme, skulle I dømmes, 2 og med hvad Maal I maale, skal der tilmaales eder. 3 Men hvorfor ser du Skæven, som er i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget Øje bliver du ikke var? 4 Eller hvorledes kan du sige til din Broder: Lad mig drage Skæven ud af dit Øje; og se, Bjælken er i dit eget Øje. 5 Du Hykler! drag først Bjælken ud af dit Øje, og da kan du se klart til at tage Skæven ud af din Broders Øje.

6 Giver ikke Hunde det hellige, kaster ikke heller eders Perler for Svin, for at de ikke skulle nedtræde dem med deres Fødder og vende sig og sønderrive eder.

7 Beder, saa skal eder gives; søger, saa skulle I finde; banker paa, saa skal der lukkes op for eder. 8 Thi hver den, som

beder, han faar, og den, som søger, han finder, og den, som banker paa, for ham skal der lukkes op. [9] Eller hvilket Menneske er der iblandt eder, som, naar hans Søn beder ham om Brød, vil give ham en Sten? [10] Eller naar han beder ham om en Fisk, mon han da vil give ham en Slange? [11] Dersom da I, som ere onde, vide at give eders Børn gode Gaver, hvor meget mere skal eders Fader, som er i Himlene, give dem gode Gaver, som bede ham! [12] Altsaa, alt hvad I ville, at Menneskene skulle gøre imod eder, det skulle ogsaa I gøre imod dem; thi dette er Loven og Profeterne.

[13] Gaar ind ad den snævre Port; thi den Port er vid, og den Vej er bred, som fører til Fortabelsen, og de ere mange, som gaa ind ad den; [14] thi den Port er snæver, og den Vej er trang, som fører til Livet og de er faa, som finde den.

[15] Men vogter eder for de falske Profeter, som komme til eder i Faareklæder, men indvortes ere glubende Ulve. [16] Af deres Frugter skulle I kende dem. Sanker man vel Vindruer af Torne eller Figener af Tidsler? [17] Saaledes bærer hvert godt Træ gode Frugter, men det raadne Træ bærer slette Frugter. [18] Et godt Træ kan ikke bære slette Frugter, og et raaddent Træ kan ikke bære gode Frugter. [19] Hvert Træ, som ikke bærer god Frugt, omhugges og kastes i Ilden. [20] Altsaa skulle I kende dem af deres Frugter.

[21] Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal komme ind i Himmeriges Rige, men den, der gør min Faders Villie, som er i Himlene. [22] Mange skulle sige til mig paa hin Dag: Herre, Herre! have vi ikke profeteret ved dit Navn, og have vi ikke uddrevet onde Aander ved dit Navn, og have vi ikke gjort mange kraftige Gerninger ved dit Navn? [23] Og da vil jeg bekende for dem Jeg kendte eder aldrig; viger bort fra mig, I, som øve Uret!

[24] Derfor, hver den, som hører disse mine Ord og gør efter dem, ham vil jeg ligne ved en forstandig Mand, som byggede sit Hus paa Klippen, [25] og Skylregnen faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og sloge imod dette Hus, og det faldt ikke; thi det var grundfæstet paa Klippen. [26] Og hver den, som hører disse mine Ord og ikke gør efter dem, skal lignes ved en Daare, som byggede sit Hus paa Sandet, [27] og Skylregnen faldt, og Floderne kom, og Vindene blæste og stødte imod dette Hus, og det faldt, og dets Fald var stort.«

[28] Og det skete, da Jesus havde fuldendt disse Ord, vare Skarerne slagne af Forundring over hans Lære; [29] thi han lærte dem som en, der havde Myndighed, og ikke som deres skriftkloge.

KAPITEL 8

[1] Men da han var gaaet ned ad Bjerget, fulgte store Skarer ham. [2] Og se, en spedalsk kom, faldt ned for ham og sagde: »Herre! om du vil, saa kan du rense mig.«

[3] Og han udrakte Haanden, rørte ved ham og sagde: »Jeg vil; bliv ren!« Og straks blev han renset for sin Spedalskhed. [4] Og Jesus siger til ham: »Se til, at du ikke siger det til nogen; men gaa hen, fremstil dig selv for Præsten, og offer den Gave, som Moses har befalet, til Vidnesbyrd for dem.«

[5] Men da han gik ind i Kapernaum, traadte en Høvedsmand hen til ham, bad ham og sagde: [6] »Herre! min Dreng ligger hjemme værkbruden og, pines svarlig.«

[7] Jesus siger til ham: »Jeg vil komme og helbrede ham.«

[8] Og Høvedsmanden svarede og sagde: »Herre! jeg er ikke værdig til, at du skal gaa ind under mit Tag; men sig det blot med et Ord, saa bliver min Dreng helbredt. [9] Jeg er jo selv et Menneske, som staar under Øvrighed og har Stridsmænd under mig; og siger jeg til den ene: Gaa! saa gaar han; og til den anden: Kom! saa kommer han; og til min Tjener: Gør dette! saa gør han det.«

[10] Men da Jesus hørte det, forundrede han sig og sagde til dem, som fulgte ham: »Sandelig, siger jeg eder, end ikke i Israel har jeg fundet saa stor en Tro. [11] Men jeg siger eder, at mange skulle komme fra Øster og Vester og sidde til Bords med Abraham og Isak og Jakob i Himmeriges Rige. [12] Men Rigets Børn skulle kastes ud i Mørket udenfor; der skal der være Graad og Tænders Gnidsel.« [13] Og Jesus sagde til Høvedsmanden: »Gaa bort, dig ske, som du troede!« Og Drengen blev helbredt i den samme Time.

[14] Og Jesus kom ind i Peters Hus og saa, at hans Svigermoder laa og havde Feber. [15] Og han rørte ved hendes Haand, og Feberen forlod hende, og hun stod op og vartede ham op. [16] Men da det var blevet Aften, førte de mange besatte til ham, og han uddrev Aanderne med et Ord og helbredte alle de syge; [17] for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten Esajas, der siger: »Han tog vore Skrøbeligheder og bar vore Sygdomme.«

[18] Men da Jesus saa store Skarer omkring sig, befalede han at fare over til hin Side.

[19] Og der kom én, en skriftklog, og sagde til ham: »Mester! jeg vil følge dig, hvor du end gaar hen.«

[20] Og Jesus siger til ham: »Ræve have Huler, og Himmelens Fugle Reder; men Menneskesønnen har ikke det, hvortil han kan hælde sit Hoved.«

[21] Men en anden af disciplene sagde til ham: »Herre! tilsted mig først at gaa hen og begrave min Fader.«

[22] Men Jesus siger til ham: »Følg mig, og lad de døde begrave deres døde!«

[23] Og da han gik om Bord i Skibet, fulgte hans Disciple ham. [24] Og se, det blev en stærk Storm paa Søen, saa at Skibet skjultes af Bølgerne; men han sov. [25] Og de gik hen til ham, vækkede ham og sagde: »Herre, frels os! vi forgaa.«

[26] Og han siger til dem: »Hvorfor ere I bange, I lidettroende?« Da stod han op og truede Vindene og Søen, og det blev ganske blikstille.

[27] Men Menneskene forundrede sig og sagde: »Hvem er dog denne, siden baade Vindene og Søen ere ham lydige?«

[28] Og da han kom over til hin Side til Gadarenernes Land, mødte ham to besatte, som kom ud fra Gravene, og de vare saare vilde, saa at ingen kunde komme forbi ad den Vej. [29] Og se, de raabte og sagde: »Hvad have vi med dig at gøre, du Guds Søn? Er du kommen hid før Tiden for at pine os?« [30] Men der var langt fra dem en stor Hjord Svin, som græssede. [31] Og de onde Aander bade ham og sagde: »Dersom du uddriver os, da send os i Svinehjorden!«

[32] Og han sagde til dem: »Gaar!« Men de fore ud og fore i Svinene; og se, hele Hjorden styrtede sig ned over Brinken ud i Søen og døde i Vandet. [33] Men Hyrderne flyede og gik hen i Byen og fortalte det alt sammen, og hvorledes det var gaaet til med de besatte. [34] Og se, hele Byen gik ud for at møde Jesus; og da de saa ham, bade de ham om; at han vilde gaa bort fra deres Egn.

KAPITEL 9

[1] Og han gik om Bord i et Skib og for over og kom til sin egen By. [2] Og se, de bare til ham en værkbruden, som laa paa en Seng; og da Jesus saa deres Tro, sagde han til den værkbrudne: »Søn! vær frimodig, dine Synder forlades dig.«

[3] Og se, nogle af de skriftkloge sagde ved sig selv: »Denne taler bespotteligt.«

[4] Og da Jesus saa deres Tanker, sagde han: »Hvorfor tænke I ondt i eders Hjerter? [5] Thi hvilket er lettest at sige: Dine Synder forlades dig, eller at sige: Staa op og gaa? [6] Men for at I skulle vide, at Menneskesønnen har Magt paa Jorden til at forlade Synder,« da siger han til den værkbrudne: »Staa op, og tag din Seng, og gaa til dit Hus!«

[7] Og han stod op og gik bort til sit Hus. [8] Men da Skarerne saa det, frygtede de og priste Gud, som havde givet Menneskene en saadan Magt.

[9] Og da Jesus gik videre derfra, saa han en Mand, som hed Matthæus, sidde ved Toldboden; og han siger til ham: »Følg mig!« Og han stod op og fulgte ham. [10] Og det skete, da han sad til Bords i Huset, se, da kom der mange Toldere og Syndere og sade til Bords med Jesus og hans Disciple. [11] Og da Farisæerne saa det, sagde de til hans Disciple: »Hvorfor spiser eders Mester med Toldere og Syndere?«

[12] Men da Jesus hørte det, sagde han: »De raske trænge ikke til Læge, men de

syge. 13 Men gaar hen og lærer, hvad det vil sige: Jeg har Lyst til Barmhjertighed og ikke til Offer; thi jeg er ikke kommen for at kalde retfærdige, men Syndere,«

14 Da komme Johannes's Disciple til ham og sige: »Hvorfor faste vi og Farisæerne meget, men dine Disciple faste ikke?«

15 Og Jesus sagde til dem: »Kunne Brudesvendene sørge, saa længe Brudgommen er hos dem? Men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem, og da skulle de faste. 16 Men ingen sætter en Lap af uvalket Klæde paa et gammelt Klædebon; thi Lappen river Klædebonnet itu, og der bliver et værre Hul. 17 Man kommer heller ikke ung Vin paa gamle Læderflasker, ellers sprænges Læderflaskerne, og Vinen spildes, og Læderflaskerne ødelægges; men man kommer ung Vin paa nye Læderflasker, saa blive begge Dele bevarede.«

18 Medens han talte dette til dem, se, da kom der en Forstander og faldt ned for ham og sagde: »Min Datter er lige nu død; men kom og læg din Haand paa hende, saa bliver hun levende.«

19 Og Jesus stod op og fulgte ham med sine Disciple. 20 Og se, en Kvinde, som havde haft Blodflod i tolv Aar, traadte hen bagfra og rørte ved Fligen af hans Klædebon; 21 thi hun sagde ved sig selv: »Dersom jeg blot rører ved hans Klædebon, bliver jeg frelst.«

22 Men Jesus vendte sig om, og da han saa hende, sagde han: »Datter! vær frimodig, din Tro har frelst dig.« Og Kvinden blev frelst fra den samme Time.

23 Og da Jesus kom til Forstanderens Hus og saa Fløjtespillerne og Hoben, som larmede, sagde han: 24 »Gaa bort, thi Pigen er ikke død, men hun sover.« Og de lo ad ham. 25 Men da Hoben var dreven ud, gik han ind og tog hende ved Haanden; og Pigen stod op. 26 Og Rygtet herom kom ud i hele den Egn.

27 Og da Jesus gik bort derfra, fulgte der ham to blinde, som raabte og sagde: »Forbarm dig over os, du Davids Søn!« 28 Men da han kom ind i Huset, gik de blinde til ham; og Jesus siger til dem: »Tro I, at jeg kan gøre dette?« De siger til ham: »Ja, Herre!«

29 Da rørte han ved deres Øjne og sagde: »Det ske eder efter eders Tro!« 30 Og deres Øjne bleve aabnede. Og Jesus bød dem strengt og sagde: »Ser til, lad ingen faa det at vide.« 31 Men de gik ud og udbredte Rygtet om ham i hele den Egn.

32 Men da disse gik ud, se, da førte de til ham et stumt Menneske, som var besat. 33 Og da den onde Aand var uddreven, talte den stumme. Og Skarerne forundrede sig og sagde: »Aldrig er saadant set i Israel.«

34 Men Farisæerne sagde: »Ved de onde Aanders Fyrste uddriver han de onde Aander.«

35 Og Jesus gik omkring i alle Byerne og Landsbyerne, lærte i deres Synagoger og prædikede Rigets Evangelium og

helbredte enhver Sygdom og enhver Skrøbelighed. 36 Men da han saa Skarerne, ynkedes han inderligt over dem; thi de vare vanrøgtede og forkomne som Faar, der ikke have Hyrde. 37 Da siger han til sine Disciple: »Høsten er stor, men Arbejderne ere faa; 38 beder derfor Høstens Herre om, at han vil sende Arbejdere ud til sin Høst.«

KAPITEL 10

1 Og han kaldte sine tolv Disciple til sig og gav dem Magt over urene Aander, til at uddrive dem og at helbrede enhver Sygdom og enhver Skrøbelighed. 2 Og disse ere de tolv Apostles Navne: Først Simon, som kaldes Peter, og Andreas, hans Broder, og Jakob, Zebedæus's Søn, og Johannes, hans Broder, 3 Filip og Bartholomæus, Thomas og Tolderen Matthæus, Jakob, Alfæus's Søn, og Lebbæus med Tilnavn Thaddæus, 4 Simon Kananæeren og Judas Iskariot, han, som forraadte ham.

5 Disse tolv udsendte Jesus, bød dem og sagde: »Gaar ikke hen paa Hedningers Vej, og gaar ikke ind i Samaritaners By! 6 Men gaar hellere hen til de fortabte Faar af Israels Hus! 7 Men paa eders Vandring skulle I prædike og sige: Himmeriges Rige er kommet nær. 8 Helbreder syge, opvækker døde, renser spedalske, uddriver onde Aander! I have modtaget det for intet, giver det for intet! 9 Skaffer eder ikke Guld, ej heller Sølv, ej heller Kobber i eders Bælter; 10 ej Taske til at rejse med, ej heller to Kjortler, ej heller Sko, ej heller Stav; thi Arbejderen er sin Føde værd. 11 Men hvor I komme ind i en By eller Landsby, der skulle I spørge, hvem i den der er det værd, og der skulle I blive, indtil I drage bort. 12 Men naar I gaa ind i Huset, da hilser det; 13 og dersom Huset er det værd, da komme eders Fred over det; men dersom det ikke er det værd, da vende eders Fred tilbage til eder! 14 Og dersom nogen ikke modtager eder og ej hører eders Ord, da gaar ud af det Hus eller den By og ryster Støvet af eders Fødder! 15 Sandelig, siger jeg eder, det skal gaa Sodomas og Gomorras Land taaleligere paa Dommens Dag end den By.

16 Se, jeg sender eder som Faar midt iblandt Ulve; vorder derfor snilde som Slanger og enfoldige som Duer! 17 Vogter eder for Menneskene; thi de skulle overgive eder til Raadsforsamlinger og hudstryge eder i deres Synagoger. 18 Og I skulle føres for Landshøvdinger og Konger for min Skyld, dem og Hedningerne til et Vidnesbyrd. 19 Men naar de overgive eder, da bekymrer eder ikke for, hvorledes eller hvad I skulle tale; thi det skal gives eder i den samme Time, hvad I skulle tale. 20 Thi I ere ikke de, som tale; men det er eders Faders Aand, som taler i eder.

21 Men Broder skal overgive Broder til Døden, og Fader sit Barn, og Børn skulle sætte sig op imod Forældre og slaa dem ihjel. 22 Og I skulle hades af alle for mit Navns Skyld; men den, som holder ud indtil Enden, han skal blive frelst. 23 Men

naar de forfølge eder i én By, da flyr til en anden; thi sandelig, siger jeg eder, I skulle ikke komme til Ende med Israels Byer, førend Menneskesønnen kommer.

[24] En Discipel er ikke over sin Mester, ej heller en Tjener over sin Herre. [25] Det er Disciplen nok, at han bliver som sin Mester, og Tjeneren som sin Herre. Have de kaldt Husbonden Beelzebul, hvor meget mere da hans Husfolk? [26] Frygter altsaa ikke for dem; thi intet er skjult, som jo skal aabenbares, og intet er lønligt, som jo skal blive kendt. [27] Taler i Lyset, hvad jeg siger eder i Mørket; og prædiker paa Tagene, hvad der siges eder i Øret! [28] Og frygter ikke for dem, som slaa Legemet ihjel, men ikke kunne slaa Sjælen ihjel; men frygter hellere for ham, som kan fordærve baade Sjæl og Legeme i Helvede.

[29] Sælges ikke to Spurve for en Penning? Og ikke én af dem falder til Jorden uden eders Faders Villie. [30] Men paa eder ere endog alle Hovedhaar talte. [31] Frygter derfor ikke; I ere mere værd end mange Spurve. [32] Altsaa, enhver som vedkender sig mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg vedkende mig for min Fader, som er i Himlene. [33] Men den, som fornægter mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg fornægte for min Fader, som er i Himlene.

[34] Mener ikke, at jeg er kommen for at bringe Fred paa Jorden; jeg er ikke kommen for at bringe Fred, men Sværd. [35] Thi jeg er kommen før at volde Splid imellem en Mand og hans Fader og imellem en Datter og hendes Moder og imellem en Svigerdatter og hendes Svigermoder, [36] og en Mands Husfolk skulle være hans Fjender. [37] Den, som elsker Fader eller Moder mere end mig, er mig ikke værd; og den, som elsker Søn eller Datter mere end mig, er mig ikke værd; [38] og den, som ikke tager sit Kors og følger efter mig, er mig ikke værd. [39] Den, som bjærger sit Liv, skal miste det; og den, som mister sit Liv for min Skyld, skal bjærge det.

[40] Den, som modtager eder, modtager mig; og den, som modtager mig, modtager ham, som udsendte mig. [41] Den, som modtager en Profet, fordi han er en Profet, skal faa en Profets Løn; og den, som modtager en retfærdig, fordi han er en retfærdig, skal faa en retfærdigs Løn. [42] Og den, som giver en af disse smaa ikkun et Bæger koldt Vand at drikke, fordi han er en Discipel, sandelig, siger jeg eder, han skal ingenlunde miste sin Løn.«

KAPITEL 11

[1] Og det skete, da Jesus var færdig med at give sine tolv Disciple Befaling, gik han videre derfra for at lære og prædike i deres Byer.

[2] Men da Johannes hørte i Fængselet om Kristi Gerninger, sendte han Bud med sine Disciple og lod ham sige: [3] »Er du den, som kommer, eller skulle vi vente en anden?«

4 Og Jesus svarede og sagde til dem: »Gaar hen, og forkynder Johannes de Ting, som I høre og se: 5 blinde se, og lamme gaa, spedalske renses, og døve høre, og døde staa op, og Evangeliet forkyndes for fattige; 6 og salig er den, som ikke forarges paa mig.«

7 Men da disse gik bort, begyndte Jesus at sige til Skarerne om Johannes: »Hvad gik I ud i Ørkenen at skue? Et Rør, som bevæges hid og did af Vinden? 8 Eller hvad gik I ud at se? Et Menneske, iført bløde Klæder? Se, de, som bære bløde Klæder, ere i Kongernes Huse. 9 Eller hvad gik I ud at se? En Profet? Ja, siger jeg eder, endog mere end en Profet. 10 Thi han er den, om hvem der er skrevet: Se, jeg sender min Engel for dit Ansigt, han skal berede din Vej foran dig. 11 Sandelig, siger jeg eder, iblandt dem, som ere fødte af Kvinder, er ingen større fremstaaet end Johannes Døberen; men den mindste i Himmeriges Rige er større end han. 12 Men fra Johannes Døberens Dage indtil nu tages Himmeriges Rige med Vold, og Voldsmænd rive det til sig. 13 Thi alle Profeterne og Loven have profeteret indtil Johannes. 14 Og dersom I ville tage imod det: Han er Elias, som skal komme. 15 Den, som har Øren at høre med, han høre!

16 Men hvem skal jeg ligne denne Slægt ved? Den ligner Børn, som sidde paa Torvene og raabe til de andre og sige: 17 Vi blæste paa Fløjte for eder, og I dansede ikke; vi sang Klagesange, og I jamrede ikke. 18 Thi Johannes kom, som hverken spiste eller drak, og de sige: Han er besat. 19 Menneskesønnen kom, som spiser og drikker, og de sige: Se, en Fraadser og en Vindranker, Tolderes og Synderes Ven! Dog, Visdommen er retfærdiggjort ved sine Børn.«

20 Da begyndte han at skamme de Byer ud, i hvilke hans fleste kraftige Gerninger vare gjorte, fordi de ikke havde omvendt sig: 21 »Ve dig, Korazin! ve dig, Bethsajda! thi dersom de kraftige Gerninger, som ere skete i eder, vare skete i Tyrus og Sidon, da havde de for længe siden omvendt sig i Sæk og Aske. 22 Men jeg siger eder: Det skal gaa Tyrus og Sidon taaleligere paa Dommens Dag end eder. 23 Og du, Kapernaum! som er bleven ophøjet indtil Himmelen, du skal nedstødes indtil Dødsriget; thi dersom de kraftige Gerninger, som ere skete i dig, vare skete i Sodoma, da var den bleven staaende indtil denne Dag. 24 Men jeg siger eder: Det skal gaa Sodomas Land taaleligere paa Dommens Dag end dig.«

25 Paa den Tid udbrød Jesus og sagde: »Jeg priser dig, Fader, Himmelens og Jordens Herre! fordi du har skjult dette for vise og forstandige og aabenbaret det for umyndige. 26 Ja, Fader! thi saaledes skete det, som var velbehageligt for dig. 27 Alle Ting ere mig overgivne af min Fader; og ingen kender Sønnen uden Faderen, og ingen kender Faderen uden Sønnen, og den, for hvem Sønnen vil aabenbare ham.

28 Kommer hid til mig alle, som lide Møje og ere besværede, og jeg vil give

eder Hvile. 29 Tager mit Aag paa eder, og lærer af mig; thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet; saa skulle I finde Hvile for eders Sjæle. 30 Thi mit Aag er gavnligt, og min Byrde er let.«

KAPITEL 12

1 Paa den Tid vandrede Jesus paa Sabbaten igennem en Sædemark; men hans Disciple bleve hungrige og begyndte at plukke Aks og at spise. 2 Men da Farisæerne saa det, sagde de til ham: »Se, dine Disciple gøre, hvad det ikke er tilladt at gøre paa en Sabbat.«

3 Men han sagde til dem: »Have I ikke læst, hvad David gjorde, da han blev hungrig og de, som vare med ham? 4 hvorledes han gik ind i Guds Hus og spiste Skuebrødene, som det ikke var ham tilladt at spise, ej heller dem, som vare med ham, men alene Præsterne? 5 Eller have I ikke læst i Loven, at paa Sabbaterne vanhellige Præsterne Sabbaten i Helligdommen og ere dog uden Skyld? 6 Men jeg siger eder, at her er det, som er større end Helligdommen. 7 Men dersom I havde vidst, hvad det Ord betyder: Jeg har Lyst til Barmhjertighed og ikke til Offer, da havde I ikke fordømt dem, som ere uden Skyld. 8 Thi Menneskesønnen er Herre over Sabbaten.«

9 Og han gik videre derfra og kom ind i deres Synagoge. 10 Og se, der var en Mand, som havde en vissen Haand; og de spurgte ham ad og sagde: »Er det tilladt at helbrede paa Sabbaten?« for at de kunde anklage ham.

11 Men han sagde til dem: »Hvilket Menneske er der iblandt eder, som har kun ét Faar, og ikke tager fat paa det og drager det op, dersom det paa Sabbaten falder i en Grav? 12 Hvor meget er nu ikke et Menneske mere end et Faar? Altsaa er det tilladt at gøre vel paa Sabbaten.« 13 Da siger han til Manden: »Ræk din Haand ud!« og han rakte den ud, og den blev igen sund som den anden. 14 Men Farisæerne gik ud og lagde Raad op imod ham, hvorledes de kunde slaa ham ihjel.

15 Men da Jesus mærkede det, drog han bort derfra; og mange fulgte ham, og han helbredte dem alle. 16 Og han bød dem strengt, at de ikke maatte gøre ham kendt; 17 for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten Esajas, som siger:

18 »Se, min Tjener, som jeg har udvalgt, min elskede, i hvem min Sjæl har Velbehag; jeg vil give min Aand over ham, og han skal forkynde Hedningerne Ret. 19 Han skal ikke kives og ikke raabe, og ingen skal høre hans Røst paa Gaderne. 20 Han skal ikke sønderbryde det knækkede Rør og ikke udslukke den rygende Tande, indtil han faar ført Retten frem til Sejr. 21 Og paa hans Navn skulle Hedninger haabe.«

22 Da blev en besat, som var blind og stum, ført til ham; og han helbredte ham, saa at den stumme talte og saa. 23 Og alle Skarerne forfærdedes og sagde: »Mon denne skulde være Davids Søn?«